

Vanitas- vi skal alle dø

Ordet vanitas er latinsk og betyder forfængelighed, og er et kendt symbol i kunsthistorien, helt siden 1600-tallet, hvor det refererer til livets forkrænkethed. Vi skal alle dø! Almindeligt anvendte symboler er skrøbelige, let forgængelige eller flygtige ting som glas, porcelæn, nødder, blomster, frugt, fisk, insekter, en udbrændende kærte, et ur, et kranium eller sæbebobler. Lige nu er "Vanitas" titlen på en spændende udstilling i Kunstbygningen i Vrå, hvor gamle garvede og unge kunstnere mødes. En udstilling som på alle måder formidler samtidskunstens mangfoldighed. Ikke kun et møde mellem forskellige generationer, men samtidig et møde mellem forskellige udtryksformer og mennesker med diverse, geografiske destinationer.

Blandt de veletablerede kunstnere ses fynboen, John Olsens (f.1938) værker, her i blandt en blyantstegning fra 1957, som kunstfærdigt formidler et kranium og dernæst en billedserie fra år 2000, hvor omdrejningspunktet er samme tema, men nu via pigment og tusch på papir, i et anelsesfuldt univers. Som om den modne mands visdom erklærer, at livet stiller flere spørgsmål end det giver svar. Også den tidligere meget eksperimenterende kunstner, københavnere, Henrik Have(f.1946) hører til i denne kategori, som med bl.a. malerierne "Høstarbejdere" og "Solen over Birkenau" i et abstrakt, ekspressionistisk formsprog lader forstå, at solen skinner på alle, men før eller siden går ned, ligesom "Høstarbejdere" referer til livets efterår. Med den mest bidske humor eller installationskunst med surrealistiske træk, optræder thyboen Kurt Tegtmeier (f.1950), når han udstiller hvide hønseæg i en ældre glasvase, tæt på en knold, indhyllet i et par nylonstrømper! Eller når han fylder en oval guldramme med en ophobning af stålformationer under titlen "Hernia Cerebri", som referer til brok og hjernemasse. Altså, hjernebrok!

Kurt Tegtmeier

Blandt de unge stjerner på himlen, lyser især Rene Holm(f.1967) der indledte sin karriere som graffitikunstner i hjembyen Esbjerg. Efter en kunstuddannelse på Aarhus Kunstakademi i 2006, slår han nu sine folder, især på den internationale kunstscene. Mens disse linjer skrives, på en udstilling i Basel. Især maleriet af en enlig, ung kvinde med favnen fuld af blomster, i en birketræsskov, i et ekspressivt farveorgie i rødt, pink og orange med titlen "Let go" appellerer til eftertanke, ligesom maleriet "Death is beautiful" - et kranium med giftgule kanter, garneret af blå blomster vækker både fascination og mishag. So long!

Frodo Mikkelsen(f.1974) bor og arbejder i København, og viser flere udtryksfulde værker uden titel, men med et af hans mest velkendte symboler - kraniet i en farvestrålende kontekst, som lader smilet få det sidste ord i et popkunst-inspireret univers. Ligesom han viser en underfundig skulptur i mixed media og sølv, hvor et kranium bærer et hus med have. I denne udstilling må vi så undvære hans alter ego - den ensomme cowboy. Alting til sin tid!

Frodo Mikkelsen

Frodo Mikkelsen

En enkelt kvinde har også fået ordet, Dorte Naomi, med sine smukke streger i et værk som "Orm Udvoid", hvis titel associerer nordisk mytologi ledsaget af mere internationalt orienterede titler som "Flyvekys" og "Sexy Times".

Lov mig, at give "Vanitas i Vrå, en chance, før det er for sent! Mens Steffen Brandt får det allersidste ord, med en kærlig tanke til 80'er-lyrikken:

"Uret tikker
Hjertet banker
Hele verden fra forstanden
Gør dog noget
Løb for livet
Brug dog tiden
Elsk hinanden"